

MARC VILA

Un estiu a ritme de rock and roll

Arriben els mesos de juliol i agost i els macrofestivals de rock i estils derivats apareixen com bolets. Trenta anys després de l'històric festival de Woodstock les coses han canviat molt en aquest tipus d'esdeveniments, tant pel que fa a

quantitat com a gèneres i públic. Per saber com es viu, i sobreviu, en aquests grans concerts, i triar el que més s'adiga amb les vostres preferències musicals i geogràfiques, EL TEMPS us n'ofereix a continuació un ampli dossier.

RICARD CUGAT

No hi ha dos festivals iguals, encara que no són tan diferents entre ells. La majoria vénen marcats per les supremes ganes de gresca dels milers i milers d'assistents, per la calor assassina, per l'esgotament, i per una programació musical extenuant. Per sortir amb el cap ben alt de tota aquesta jungla, cal seguir unes quantes claus.

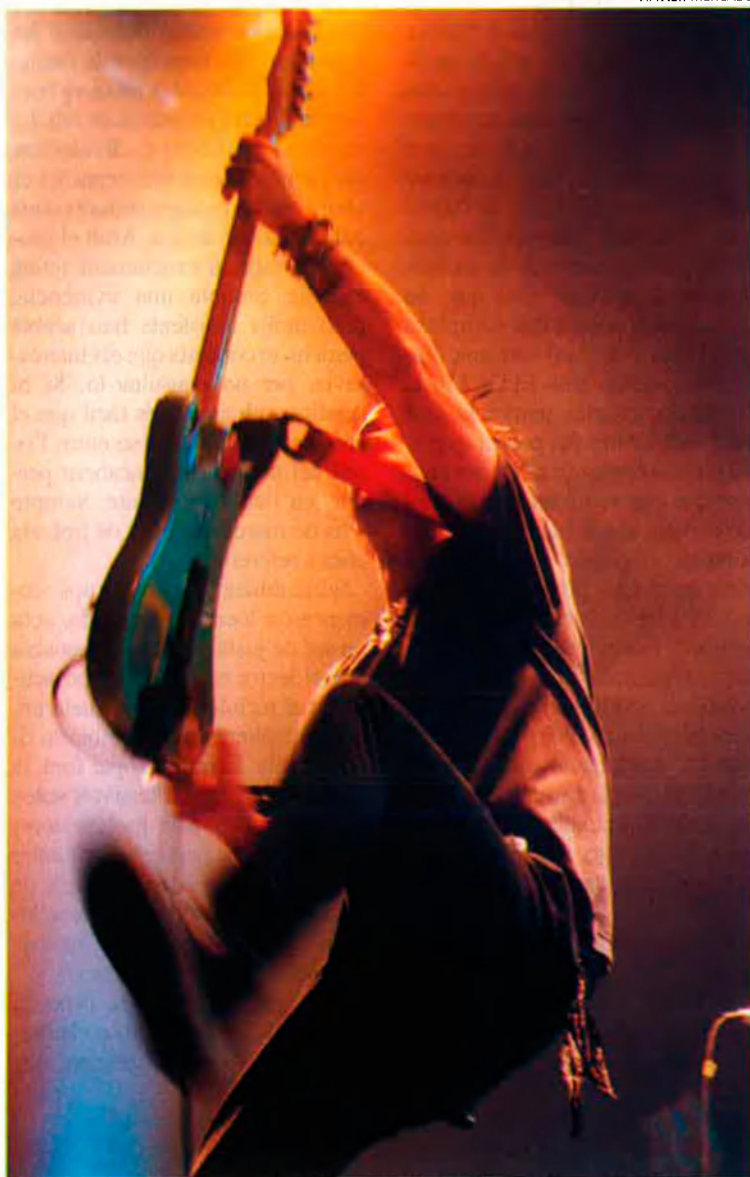
Un aterratge en condicions.

El lector potser ha escoltat alguna volta que la tenda de campanya és en aquests macroconcerts una mena d'igllú que preserva de la canícula i ofereix la possibilitat d'establir una mena de comunió, de germanor... Res! Oblideu-ho! Si qui llegeix això ja no és molt jove (ni molt *neohippy*), acudir amb tenda a un festival es pot assemblar a una tortura. Trobar un bon espai per a muntar-la no és cosa fàcil, tenint en compte a més que la zona d'acampada de vegades està massa lluny dels escenaris. Aquells que puguen arrecerar-se sota l'ombra d'arbres, es poden donar per satisfets. Però els qui no ho facen, sabran què és patir quan, en tornar dels concerts (després de la llarga nit, amb el sol eixint), intenten dormir i els sorolls, els veïns i una calor indomable convertesquen una possible caparra en un turment insomne. És més recomanable un *hostal* o un *hotel* per llavar-se, sempre ofereixen més comoditat que les dutxes i lavabos comuns del càmping, tot i que cada vegada aquestes instal·lacions estan en millors condicions (que no vol dir, ni de bon tros, òptimes). I també com a opció per estalviar-se el desastre absolut que arriba quan plou i el terreny d'acampada es converteix en un enfangat Vietnam, com va succeir, per exemple, en el Festival de Benicàssim de fa dos anys. L'inconvenient és trobar allotjament a preu raonable, i prop dels festivals, en aquestes dates. Si no hi ha més remei que la tenda, cal buscar la zona d'ombra més aïllada possible.

Com vestir en un festival? Còmode: la pols dels recintes a l'aire lliure i la manca generalitzada de seients (la brossa fa aquest pa-

XAVIER MERCADÉ

A la pàgina anterior, cantant de **Primal Scream** durant la darrera edició del festival de **Benicàssim**. Els macrofestivals acostumen a durar uns quants dies i el públic hi acudeix amb tendes de campanya, com es veu en aquesta imatge del **Dr. Music Festival** de fa dos anys.

MARC VILA

Públic del concert de Sonic Youth al passat festival de Benicàssim. En actuacions de grups estel·lars com aquests és recomanable acudir-hi el més aviat possible, ja que s'hi formen gran aglomeracions de gent.

per) obliguen a dur roba de batalla. Ara, això no implica oblidar-se de l'estil (és valorada la vestimenta 'urbana', amb pantalons superamples i algun *piercing* en la cara, que ací sempre és un punt), ja que un festival pot tenir bastant de reunió social. Sobretot si entre els objectius de l'assistent està la paraula màgica: lligar. Una meta que, no obstant això, pot resultar complexa —si el lector és varó— en una d'aquestes celebracions. El Dr. Music era un lloc propici, perquè la gent tenia més interès pel concepte global de passar tres dies de festa i natura que per veure tal banda o tal altra. Benicàssim i el Sónar són el contrari: el públic està absolutament atent a les propostes dels escenaris i les cabines, i, tot i que la població masculina, com sempre, busca sexe, les *indies* o les *technoheads* no acostumen a considerar aquests festivals com un lloc de *rotllo*, i prefereixen concentrar-se en el ball i en la música. De gresca, tanta com pugueu imaginar, sí, però tu allí i jo ací. No obstant això, no us rendiu mai.

Preservatiu, ulleres i el programa. Per això, no es poden oblidar els preservatiu, una part essencial dels complements de qualsevol celebració d'aquest ti-

pus. Tampoc poden oblidar-se les ulleres de sol, fonamentals durant la tarda, i, sobretot, a primera hora del matí. Ni el programa de mà. La majoria de festivals es divideixen, com a mínim, en tres escenaris, i és comú que bandes interessants coincideixen tocant. Amb el programa, sabrem exactament quina escollir. Sembla una evidència, però molts assistents han acabat perdent-se concerts que els interessaven per no consultar-lo. Si hi acudim amb amics, és fàcil que el conjunt pugui separar-se entre l'ocèa del públic i que acabem perduts en l'enorme recinte. Sempre s'ha de marcar un punt de trobada com a referència.

Normalment, alguns grups comencen a tocar de vesprada, sota un sol de justícia. És recomanable que el lector se n'oblidi i no acudisca al recinte fins a poqueta nit, quan la calor és menys rabiosa. Si és possible, és millor sopar fora, ja que les menges dels festivals solen ser elementals. Són moltes hores les que podem passar vagant entre els diferents escenaris. A més de veure concerts, poden visitar-se les nombroses parades de samarretes, de tatuatges o de discs.

Amb algunes begudes, especial precaució: el calimotxo o els barrejats han provocat vertaders dis-

gusts en festivals. Com que molts dels assistents, després de pagar l'entrada, disposen de poca pela, es dediquen a ficar-se al cos licor barat, una vertadera bomba per a l'estómac, i poden acabar fora de joc. Si no hi ha recursos per a beure whisky, sempre és millor la cervesa: dona menys sorpreses. En la mateixa dimensió, cal afegir que la marihuana i haixix són les substàncies de consum més habitual durant els concerts en escenaris grans. En la zona *dance*, regnen els èxtasis. Les pastilles de moda són les Mitsubishi, però els excessos poden provocar una baixada ben dura, sobretot si el consumidor ha de dormir en una tenda sota el sol de l'infern. Aneu amb compte.

Calculeu que l'hora màxima de retirada arribarà sobre les vuit del matí, quan es tanquen les zones de techno, i que una bona estona abans és necessari començar a controlar-se si heu de conduir per retornar al possible hostel. Poca broma amb la carretera, amb els controls d'alcoholèmia i amb reforçaments policíacs com els que l'any passat esguitaven els voltants de Benicàssim per tutelar el retir estiuec a Orpesa del *presidente* Aznar. Sí, molt poca broma.

Joan M. Oleaque